

RAPORT privind cerintele de publicare conform
Regulamentului BNR Nr. 25/30/2006

Raiffeisen Bank S.A.

31 Decembrie 2011

CUPRINS

1. INTRODUCERE.....	3
2. RAIFFEISEN BANK.....	3
3. FONDURI PROPRII SI ADECVAREA CAPITALULUI.....	9
3.1 FONDURI PROPRII.....	9
3.2 ADECVAREA CAPITALULUI.....	9
4. RISCU DE CREDIT.....	10
4.1. DEFALCAREA EXPUNERILOR AFERENTE RISCULUI DE CREDIT.....	11
4.2. TEHNICI DE DIMINUARE A RISCULUI DE CREDIT.....	14
4.2.1. <i>Politicile și procesele aplicate în materie de evaluare și administrare a garanțiilor reale.....</i>	<i>14</i>
4.2.2. <i>Principalelor tipuri de garanții reale acceptate ca fiind eligibile.....</i>	<i>15</i>
4.3. RISCU DE CONCENTRARE.....	15
4.4. PROVIZIOANE.....	16
5. RISCU DE CREDIT AL CONTRAPARTIDEI.....	17
6. RISCU OPERATIONAL.....	19
<i>Masurarea riscului este o etapa deosebit de importanta in managementul riscului operational. Principiul care se aplica in acest caz este „Nu putem controla ceea ce nu putem masura”.....</i>	<i>21</i>
7. RISCU DE PIATA.....	22
8. RISCU DE LICHIDITATE.....	24
9. PROCESUL INTERN DE EVALUARE A ADECVARII CAPITALULUI LA RISCURI (ICAAP).....	25

1. INTRODUCERE

Prezentul Raport completeaza si/sau detaliaza informatiile furnizate prin intermediul Raportului Anual 2011 al Raiffeisen Bank S.A. Atât Raportul Anual cât și prezentul raport sunt disponibile în format electronic la adresa www.raiffeisen.ro.

În cazul în care nu este specificat altfel, toate informațiile furnizate în acest Raport sunt aferente situației de la 31 decembrie 2011. Acolo unde sunt diferite materiale între nivelul individual și cel consolidat, acestea sunt prezentate distinct.

2. RAIFFEISEN BANK

Raiffeisen Bank S.A. („Banca”) și-a început activitatea la data de 1 iulie 2002, în urma fuziunii prin achiziția Raiffeisen Bank România S.A. de către Banca Agricolă Raiffeisen S.A., prin emisiunea de acțiuni. Fuziunea dintre cele două bănci s-a finalizat la data de 30 iunie 2002 cu scopul de a alinia operațiunile Grupului Raiffeisen și în România.

Banca este autorizată de Banca Națională a României să desfășoare activități bancare. Sediul social se află în Piața Charles de Gaulle nr. 15, sector 1, București, România.

Situațiile financiare consolidate ale Băncii pentru exercitiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011 cuprind Banca și subsidiarele sale (denumite în continuare „Grupul”).

Activitățile de bază ale Grupului sunt reprezentate de furnizarea de servicii bancare pentru persoane fizice și juridice, activitatea de brokeraj și gestiunea activelor financiare.

Obiectul principal de activitate al Băncii este reprezentat de furnizarea de servicii bancare pentru persoane fizice și juridice. Serviciile oferite includ: deschideri de cont curent, plăți interne și internaționale, operațiuni de schimb valutar, acordarea de finanțări pentru nevoi operaționale, financiare pe termen mediu, garanții bancare, acreditive. Grupul oferă, de asemenea, servicii de consultanță financiară pentru întreprinderile mici și mijlocii care operează pe teritoriul României, servicii de leasing financiar, servicii de economisire-creditare în sistem locativ, de gestiunea activelor financiare, de brokeraj. Grupul își desfășoară activitatea atât prin intermediul sediului

central din Bucuresti cât si prin intermediul rețelei sale de 543 agentii (2010: 540 agentii).

Banca este administrata în sistemul dualist de un Consiliu de Supraveghere format din 7 membri (Adunarea Generala a Actionarilor a aprobat in data de 30 aprilie 2012 cresterea numarului membrilor Consiliului de Supraveghere de 6 la 7) si un Directorat format din 5 membri.

In plus fata de entitatile cuprinse in aria de cuprindere a consolidarii prudentiale a Raiffeisen Bank SA (Raiffeisen Capital & Investment SA, Raiffeisen Services SRL, SAI Raiffeisen Asset Management SA, Raiffeisen Leasing IFN SA, Raiffeisen Leasing SRL Republica Moldova, Raiffeisen Banca pentru Locuinte SA si Fondul de Garantare a Creditului Rural IFN SA), aria de cuprindere a consolidarii contabile includea la 31.12.2011 si urmatoarele fonduri de investitii, administrate de SAI Raiffeisen Asset Management SA:

- Raiffeisen Benefit Fond de Investitii
- Raiffeisen Prosper Fond de Investitii
- Raiffeisen Confort Fond de Investitii
- Raiffeisen Confort II Fond de Investitii
- Raiffeisen Dollar Plus Fond de Investitii

Detalii privind consolidarea contabila sunt prezentate in situatiile financiare intocmite in conformitate cu Standardele Internationale de Raportare Financiara adoptate de Uniunea Europeana.

Din fondurile proprii ale Raiffeisen Bank S.A. este dedusa valoarea actiunilor si a altor titluri de capital (valoarea contabila neta de provizion) detinute de banca in alte institutii de credit sau financiare, care depasesc 10 % din capitalul social al acestora, si anume: Raiffeisen Capital & Investment SA, SAI Raiffeisen Asset Management SA, Raiffeisen Leasing IFN SA, Raiffeisen Banca pentru Locuinte SA, Fondul de Garantare a Creditului Rural IFN SA.

La sfarsitul anului 2011, Raiffeisen Bank SA mai detinea si actiuni emise de urmatoarele societati: Biroul de Credit S.A., TransFond S.A., Bursa Romana de Marfuri S.A., Depozitarul Central S.A., Transilvania Leasing IFN S.A., International Factors Group, Fondul Roman de Garantare a Creditelor pentru Intreprinzatorii Privati IFN S.A., Casa de Compensare Bucuresti S.A., Visa Inc.

Ca banca universala, Raiffeisen Bank S.A. conteaza pe un nivel foarte inalt al abilitatilor angajatilor sai si pe expertiza acestora intr-o varietate de discipline.

Existenta unei strategii a capitalului uman capabila sa sustina atragerea, retentia, recompensarea si motivarea angajatilor este fundamentala pentru succesul organizatiei pe termen lung, iar remunerarea este componenta cheie a strategiei capitalului uman.

Politica de remunerare

Politica de remunerare a Raiffeisen Bank S.A. este aplicabila tuturor salariatilor bancii, inclusiv membrilor Directoratului Bancii. Aceasta este intocmita in linie cu valorile si obiectivele bancii, respectand prevederile Regulamentului BNR nr. 18/2009 pe de o parte, si Directivele de Grup Raiffeisen Bank International pe de alta parte

Fluxul de aprobare a politicii de remunerare a Raiffeisen Bank S.A. este urmatorul:

- Directia Resurse Umane intocmeste o propunere a politicii de remunerare, in linie cu reglementarile legislative si de grup in vigoare;
- Aceasta propunere este avizata de catre Directia Juridic si Guvernanta Corporativa si de catre Directia Conformitate;
- Propunerea avizata este transmisa catre Raiffeisen Bank International, spre analiza si avizare de catre zonele de Conformitate si Juridic;
- Odata avizata la nivel de Grup, propunerea este supusa aprobarii Directoratului Bancii;
- Ultima etapa este reprezentata de aprobarea Politicii de Remunerare de catre Consiliul de Supraveghere.

Remuneratia totala include remuneratia fixa si remuneratia variabila.

Remuneratia fixa este reprezentata de salariul de baza. Acesta constituie un element de compensare non-discretionar, care nu variaza in functie de performanta sau realizarile angajatilor.

Remuneratia variabila acordata angajatilor tine cont de performantele individuale, ale echipei si ale bancii si poate consta in bonusuri acordate pe termen scurt sau pe termen lung.

Sistemul de remunerare este proiectat pentru a atinge, printre altele, urmatoarele obiective:

- de a stabili un echilibru intre componentele fixe si variabile ale pachetelor de remunerare, pentru a reflecta in mod corect nivelul responsabilitatilor si rolurilor angajatilor, influentand in mod corespunzator comportamentele si actiunile;
- de a asigura aliniere si de a promova practici eficiente de management al riscului si principii generate din cultura de conformitate si control a bancii.

Comitetul de remunerare

Comitetul de remunerare este responsabil de revizuirea in detaliu a Politicii de Remunerare cel putin o data pe an, alaturi de functiile interne de control – Audit Intern, Conformitate, Juridic si Grup Risk Control.

In plus, Comitetul de remunerare este responsabil de generarea deciziilor privind remunerarea membrilor Directoratului si Consiliului de Supraveghere, in concordanta cu decizia Adunarii Generale a Actionarilor.

Evaluarea performantei

Elementul ce sta la baza compensarii variabile este Performanta.

Masurarea performantei are in vedere realizarile bancii, ale unitatii, dar si cele individuale, atat cantitative cat si calitative. Aceasta ia in considerare si include toate tipurile de risc, lichiditate si capital, pe de o parte, si profitabilitatea, performanta ajustata la risc si eficienta pe de alta parte.

Fundamentarea oricarei scheme ce determina componenta variabila a remuneratiei se face analizand aceleasi criterii de evaluare cantitative si calitative, cu un accent major asupra performantei, responsabilitatilor, functiei si rolului fiecarui angajat.

Remuneratia angajatilor ce desfasoara activitati cu impact asupra profilului de risc al bancii

Evaluarea performantei pentru angajatii ce desfasoara activitati ce sunt considerate a avea impact asupra profilului de risc al bancii se face respectand cerinte specifice acestor functiuni.

Performanta astfel evaluata determina remuneratia variabila aferenta anului respectiv.

40% din remuneratia variabila determinata pentru angajatii ce influenteaza prin activitatea lor profilul de risc al bancii se amana pentru o perioada de pana la 3 ani.

Aceasta suma amanata poate fi ajustata in functie de rezultatele evaluarii „ex-post performance”, luand in considerare modificarile factorilor de risc, nivelul ratei de lichiditate a capitalului la momentul platii etc.

Asadar, plata sumelor amanate:

- poate fi eliminata daca:
 - nu sunt indeplinite cerintele legale minime aplicate institutiilor financiare referitoare la plata dividendelor si bonusurilor sau daca
 - au fost identificate fraude sau deficiente care au un impact major in nivelul profitabilitatii dar si al credibilitatii bancii.
- va fi diminuata in cazul in care factorii de risc au aratat o rata de deteriorare mai mare decat cea asteptata.

In plus, 50% din bonusul convenit angajatilor ce pot influenta profilul de risc al bancii prin activitatea lor va fi platit in instrumente financiare non-cash.

Astfel, se utilizeaza un „Phantom Plan”, bazat pe valoarea actiunilor Raiffeisen Bank International la bursa de valori, mecanismul fiind urmatorul: 50% din valoarea bonusului este impartit la valoarea unei „actiuni fantoma” din anul respectiv, care va fi platit pe o perioada de 4 ani in concordanta cu regulile de plata amanata si retentie, astfel:

- in al doilea an dupa anul supus evaluarii de performanta, sunt platite 60% din numarul de actiuni fantoma,
- in anul 3, 4, 5, sunt platite 40% din actiunile fantoma in 3 rate anuale egale; totusi, numarul de actiuni fantoma depinde de rezultatele evaluarilor

„ex-post performance” și prin urmare numărul de acțiuni fantoma care a fost determinat pentru anul în cauză poate varia, în conformitate cu regulile de „plata amânata”.

Pentru angajații cu un impact material mai mic/ colectiv asupra profilului de risc al băncii va fi aplicat principiul neutralității în ce privește cerința de plată a componentei variabile în instrumente financiare.

Informații cantitative agregate privind remunerația, defalcate pe domenii de activitate	Informații referitoare la remunerația aferea anului 2011 (sume brute RON)
Numărul total de angajați activi la 31 decembrie 2011	5988
Costul Brut Total pe Divizii inclusiv beneficiile	394.104.370
Divizia Presedinte + Divizia Risc + Divizia Operatiuni	134.969.759
Divizia Corporatii + Divizia Trezorerie	37.245.758
Divizia Retail	221.888.853

Informații cantitative agregate privind remunerația, pentru membrii organelor cu funcție de conducere și membrii personalului ale căror acțiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției de credit	Informații referitoare la remunerația aferea anului 2011 (sume brute RON)
Numărul de persoane	9
Remuneratia Totala	17.622.193
Remuneratia Totala Fixa (inclusiv beneficiile)	9.957.155
Remuneratia Totala Variabila	7.665.038
<i>Remuneratia Totala Variabila in Cash</i>	2.911.153
<i>Remuneratia Totala Variabila in Actiuni</i>	4.753.886
<i>Remuneratia Totala Variabila in Alte Instrumente</i>	
Remuneratia Totala Variabila Amanata	5.918.347
<i>Remuneratia Totala Variabila Amanata in cash</i>	1.164.461
<i>Remuneratia Totala Variabila Amanata in actiuni</i>	4.753.886
<i>Remuneratia Totala Variabila Amanata in alte instrumente</i>	
Sumele remunerației amânate acordate pe parcursul anului financiar, plătite și reduse prin intermediul ajustărilor de performanță	0
Numărul de persoane care au primit o remunerație variabilă garantată	0
Suma totală a remunerației variabile garantate plătite	0
Numărul de persoane care au primit plăți compensatorii	0
Totalul sumelor compensatorii plătite	0

3. FONDURI PROPRII SI ADECVAREA CAPITALULUI

3.1 FONDURI PROPRII

Informații referitoare la fondurile proprii

- mii RON -

31 Decembrie 2011	La nivel individual	La nivel consolidat
1. Fonduri proprii de nivel I:	1,980,612	2,316,537
Capital social subscris și vărsat	1,200,000	1,200,000
Prime de capital	(24,166)	-
Rezerve (inclusiv diferențe din evaluare)	871,228	1,235,310
Parte a rezervelor care urmează să fie ajustată potrivit filtrelor aplicate diferențelor din evaluare	-	-
(-) Imobilizări necorporale	(59,705)	(112,028)
(-) Alte deduceri specifice României din fondurile proprii de nivel I	(6,745)	(6,745)
2. Fonduri proprii de nivel II	251,606	246,223
3. Deduceri	(76,427)	(93,922)
din Fonduri proprii de nivel I	(38,213)	(46,961)
din Fonduri proprii de nivel II	(38,213)	(46,961)
4 Valoarea totala a Fondurilor proprii eligibile	2,155,792	2,468,837

* informații legate de clauzele contractuale referitoare la caracteristicile principale ale fiecărui element al fondurilor proprii se regăsesc în Situațiile Financiare ale bancii.

3.2 ADECVAREA CAPITALULUI

Cerinta de capital, la nivel individual este prezentata in tabelul de mai jos:

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011	Decembrie 2010
Cerinta de capital pentru riscul de credit	1,236,952	1,023,039
Abordarea standard	431,718	355,084
Administrații centrale sau bănci centrale	10,496	-
Instituții si instituții financiare	-	-
Societăți	146	-
Retail	386,926	315,750
Titluri de capital	157	158
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	33,993	39,176
Abordarea bazată pe modele interne de rating	796,714	656,763
Instituții si instituții financiare	78,957	98,540
Societăți	717,758	558,223
Expuneri din titluri de capital potrivit abordării bazate pe modele interne de rating	8,520	11,192
Cerinta de capital pentru riscul de piata	23,172	13,939
Riscul de poziție aferent titlurilor de creanță tranzacționate	8,761	6,263
Riscul valutar	14,411	7,676
Cerinta de capital pentru riscul operational	277,547	280,237
Total cerinta de capital	1,537,671	1,317,214

Cerinta de capital, la nivel consolidat este prezentata in tabelul de mai jos:

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011	Decembrie 2010
Cerinta de capital pentru riscul de credit	1,261,662	1,082,278
Abordarea standard	459,206	413,005
Administrații centrale sau bănci centrale	10,496	-
Instituții si instituții financiare	1,229	1,161
Societăți	22,152	24,684
Retail	382,002	334,568
Titluri de capital	1,174	4,028
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	42,152	48,564
Abordarea bazată pe modele interne de rating	793,937	655,195
Instituții si instituții financiare	78,857	97,455
Societăți	715,080	557,740
Expuneri din titluri de capital potrivit abordării bazate pe modele interne de rating	8,520	14,078
Cerinta de capital pentru riscul de piata	23,153	13,950
Riscul de poziție aferent titlurilor de creanță tranzacționate	8,761	6,265
Riscul valutar	14,393	7,686
Cerinta de capital pentru riscul operational	280,999	291,859
Total cerinta de capital	1,565,815	1,388,087

4. RISCUL DE CREDIT

Cadrul de organizare si desfasurarea a managementului riscului de credit este descris in mod detaliat in raportul anual 2011 al Raiffeisen Bank.

4.1. DEFALCAREA EXPUNERILOR AFERENTE RISCULUI DE CREDIT

Valoarea totala a expunerilor, dupa compensarea contabila, pentru abordarea standard, la nivel individual

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011	Decembrie 2010
Administrații centrale sau bănci centrale	7,388,151	7,582,976
Instituții si instituții financiare	(0)	1,001
Societăți	2,256	-
Retail	9,064,492	7,538,356
Titluri de capital	48,566	80,275
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	1,304,084	1,087,254
Total	17,807,548	16,289,861

Valoarea totala a expunerilor, dupa compensarea contabila, pentru abordarea standard, la nivel consolidat

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011	Decembrie 2010
Administrații centrale sau bănci centrale	7,499,998	7,684,076
Instituții si instituții financiare	45,140	33,569
Societăți	318,623	318,308
Retail	9,381,774	7,804,035
Titluri de capital	94,865	166,906
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	1,410,834	1,209,360
Total	18,751,234	17,216,254

Valoarea totala a expunerilor, inainte de compensarea contabila, pentru abordarea pe baza de modele interne de rating, la nivel individual

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011	Decembrie 2010
Instituții si instituții financiare	1,992,668	1,567,106
Societăți	11,547,932	9,655,797
Titluri de capital	28,722	37,773
Total	13,569,322	11,260,676

Valoarea totala a expunerilor, inainte de compensarea contabila, pentru abordarea pe baza de modele interne de rating, la nivel consolidat

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011	Decembrie 2010
Instituții si instituții financiare	1,984,664	1,518,083
Societăți	11,438,617	9,618,745
Titluri de capital	28,722	47,561
Total	13,452,004	11,184,389

Valoarea medie a expunerilor, dupa compensarea contabila, pentru abordarea standard, la nivel individual

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011
Administrații centrale sau bănci centrale	7,185,028
Instituții si instituții financiare	6,002
Societăți	42,260
Retail	8,453,403
Titluri de capital	79,827
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	1,157,517
Total	16,924,036

Valoarea medie a expunerilor, dupa compensarea contabila, pentru abordarea standard, la nivel consolidat

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011
Administrații centrale sau bănci centrale	7,170,660
Instituții si instituții financiare	42,505
Societăți	294,184
Retail	9,046,735
Titluri de capital	116,487
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	1,313,705
Total	17,984,277

Valoarea medie a expunerilor, inainte de compensarea contabila, pentru abordarea pe baza de modele interne de rating, la nivel individual

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011
Instituții si instituții financiare	2,002,283
Societăți	10,597,912
Titluri de capital	31,374
Total	12,631,569

Valoarea medie a expunerilor, inainte de compensarea contabila, pentru abordarea pe baza de modele interne de rating, la nivel consolidat

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011
Instituții si instituții financiare	2,051,168
Societăți	10,736,692
Titluri de capital	31,427
Total	12,819,287

Repartiția geografică a expunerilor brute la nivel individual defalcate pe clasele principale de expuneri

- mii RON-

Regiuni geografice	Administrații centrale sau bănci centrale	Instituții și instituții financiare	Societăți	Retail	Titluri de capital	Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor
Bucuresti	7,412,254	1,508,498	5,796,493	2,441,322	124,913	1,392,042
Centru	-	11,713	699,387	1,091,444	-	-
Nord Est	-	143,997	546,236	960,946	-	-
Nord Vest	-	87,552	507,200	960,815	-	-
Sud	-	31,627	1,703,604	1,441,900	-	-
Sud Est	-	28,425	1,524,807	1,187,906	-	-
Sud Vest	-	85,890	431,600	917,643	-	-
Vest	-	94,966	340,885	825,197	-	-
Total	7,412,254	1,992,668	11,550,213	9,827,174	124,913	1,392,042

- Clasele de expuneri „Administrații centrale sau bănci centrale”, „Instituții financiare” și „Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor” sunt alocate la regiunea „București”.
- Raiffeisen Bank, nu apelează la instituții externe de evaluare a creditului.

Defalcarea expunerilor brute la nivel individual în funcție de scadența reziduală, segmentată pe clase de expuneri

- mii RON-

Scadenta reziduala	Administrații centrale sau bănci centrale	Instituții și instituții financiare	Societăți	Retail	Titluri de capital
pana la un an	3,202,753	702,720	7,044,100	1,266,056	124,913
intre 1 si 5 ani	4,209,501	734,232	3,716,424	2,086,467	-
peste 5 ani	-	555,715	789,688	6,474,651	-
Total	7,412,254	1,992,668	11,550,213	9,827,174	124,913

Defalcarea expunerilor brute incadrate in categoria „Finantari specializate” pe categorii de ponderi de risc

- mii RON-

Categorii	Expunere bruta
Categorie 1	126,625
Categorie 2	209,784
Categorie 3	113,537
Categorie 4	-
Categorie 5	45,879
Total	495,826

* toate expunerile din tabelele de mai sus, includ elemente bilantiere si extrabilantiere, in conformitate cu raportarile privind adecvarea capitalului.

* expunerile defalcate pe sectoare de activitate, sunt prezentate in raportul anual la pagina 82.

* informatii legate de obiectivele si politicile institutiei de credit cu privire la administrarea riscurilor, metoda aplicata in vederea evaluarii adecvării capitalului intern in scopul sustinerii activitatii curente si viitoare si alte informatii referitoare la expunerile institutiei de credit fata de riscul de credit si riscul de diminuare a valorii createi sunt prezentate in Raportul Anual.

* informatii legate de expunerile din titluri de capital neincluse in portofoliul de tranzactionare sunt prezentate in Situatiile Financiare ale bancii.

4.2. TEHNICI DE DIMINUARE A RISCULUI DE CREDIT

4.2.1. Politicile și procesele aplicate în materie de evaluare și administrare a garanțiilor reale

Condițiile ce trebuie indeplinite pentru acceptarea garanțiilor sunt:

- Titlu legal valid
- Valoare intrinseca de durata
- Realizabil si cu dorinta de realizare din partea bancii
- Valoarea garantiei trebuie sa nu depinda/sa depinda in mica masura de capacitatea de rambursare a debitorului

Evaluarea garantiilor materiale se face conform standardelor internationale si nationale de evaluare. Se utilizeaza abordarile:

- Metoda comparatiilor directe
- Metoda de randament
- Metoda costurilor.

Etapele procesului de evaluare a garantiilor materiale sunt:

- Colectarea documentelor necesare
- Efectuarea inspectiei bunului evaluat si colectarea datelor de pe teren
- Colectarea datelor relevante de pe piata specifica
- Intocmirea raportului de evaluare.

Evaluarea garantiilor financiare urmareste:

- determinarea valorii juste prin analizarea cotațiilor pieței
- ajustarea valorii juste prin aplicarea coeficienților specifici recomandați de normele interne
- analiza factorilor suplimentari de risc.

Dupa constituire, garantiile sunt re-evaluate cu frecvente standard impuse in normele interne sau cu frecventele specificate de documentele de aprobare.

4.2.2. Principalelor tipuri de garanții reale acceptate ca fiind eligibile

Principalele tipuri de garanții reale acceptate ca fiind eligibile sunt: proprietati imobiliare, creante factoring, titluri emise de administratiile centrale, banci sau fonduri de investitii, actiuni, depozite colaterale.

** valoarea garantiilor este prezentata defalcat pe tipuri de garantii, in raportul anual la pagina 84.*

4.3. RISCUL DE CONCENTRARE

Riscul de concentrare este parte integranta a riscului de credit si acesta este reglementat la nivelul Raiffeisen Bank SA prin intermediul "Politicii de concentrare pentru riscul de credit", prin intermediul politicilor de creditare si al altor norme interne.

Instrumentele prin care se realizeaza administrarea si monitorizarea riscului de concentrare asigura corelatia cu strategia de afaceri a bancii si reflecta apetitul de risc al acesteia.

Riscul de concentrare este administrat si monitorizat atat din perspectiva concentrarilor individuale, cat si din perspectiva concentrarilor sectoriale.

In cazul concentrarilor individuale, clientii care au probabilitatea de a intra in imposibilitate de plata daca un alt client inregistreaza aceasta situatie sunt clasificati ca si o singura entitate (grup de clienti).

Riscul de contaminare considera alte interdependente, care nu pot fi explicate de catre factorii sectoriali.

Concentrarile sectoriale descriu cea mai slaba dependenta, si anume afilierea la acelasi sector economic sau zona geografica.

Identificarea si administrarea riscului de concentrare in cadrul Raiffesien Bank este asigurata la nivelul managerilor de clientela si a ofiterilor de risc de credit, pentru fiecare segment de clienti in parte.

Monitorizarea si controlul riscului de concentrare, ca si stabilirea sistemului de limite prin care se urmareste expunerea bancii la acest risc se afla in sarcina analistilor de portofoliu de credite.

Urmatoarele tipuri de concentrari sunt monitorizate in cadrul Raiffeisen Bank prin folosirea de limite, tinte sau recomandari: limite pe grup de debitori; limite sectoriale: pe industrii sau arii geografice; limite pe credite in valuta; monitorizarea/limitarea pe produse, tipuri de garantii, profile de client, benzi de maturitati.

Totodata, la nivelul bancii se folosesc si tehnici avansate de monitorizare a riscului de concentrare prin intermediul contributiei la risc si al exercitiilor de rezistenta in conditii de stres.

4.4. PROVIZIOANE

Un activ este depreciat atunci când valoarea sa contabilă depășește valoarea sa recuperabilă. Urmatoarele situatii descriu câteva dintre indiciile care conduc la concluzia că a avut loc o pierdere din depreciere:

Surse externe de informații

(a) pe parcursul perioadei, valoarea de piață a activului a scăzut semnificativ mai mult decât ar fi fost de așteptat ca rezultat al trecerii timpului sau utilizării.

(b) pe parcursul perioadei au avut loc modificări semnificative, cu efect negativ asupra entității, sau astfel de modificări se vor produce în viitorul apropiat asupra mediului tehnologic, comercial, economic sau juridic în care entitatea își desfășoară activitatea sau pe piața căreia îi este dedicat activul.

(c) ratele dobânzilor pe piață sau alte rate de piață ale rentabilității investițiilor au crescut în timpul perioadei, fiind probabil ca aceste creșteri să afecteze rata de actualizare utilizată la calculul valorii de utilizare a unui activ și să ducă la scăderea semnificativă a valorii recuperabile a activului.

(d) valoarea contabilă a activelor nete ale entității este superioară capitalizării sale bursiere.

Surse interne de informații

(e) există probe ale uzurii fizice sau morale a unui activ.

(f) pe parcursul perioadei au avut loc modificări semnificative, cu efect negativ asupra entității, sau astfel de modificări se vor produce în viitorul apropiat, în ceea ce privește gradul sau modul în care activul este utilizat sau se așteaptă să fie utilizat. Astfel de modificări includ situațiile în care un activ devine neproductiv, planurile de restructurare sau de întrerupere a activității căreia îi este dedicat activul, planificarea cedării activului înainte de data așteptată anterior, precum și reevaluarea duratei de viață utilă a unui activ ca fiind determinată, și nu nedeterminată.

(g) raportările interne pun la dispoziție probe cu privire la faptul că rezultatele economice ale unui activ sunt sau vor fi mai slabe decât cele scontate.

Dacă se remarcă prezența oricăruia dintre aceste indicii, unei entități i se impune să facă o estimare formală a valorii recuperabile.

Un activ financiar este restant atunci când partenerul nu a efectuat o plată la scadența sa contractuală

5. RISCUL DE CREDIT AL CONTRAPARTIDEI

Expunerea bancii la riscul de credit al contrapartidei, așa cum este definit la art. 2 din Regulamentul BNR - CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de rascumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/marfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marja este atent monitorizată, banca urmărind atât încadrarea tranzacțiilor în limitele aprobate cât și concentrarea pe fiecare contrapartida și pe categorii de produse.

În scopul calculării cerințelor de capital, Banca însumează expunerile din instrumente financiare derivate, aplicându-se metoda Marcării la Piață conform capitolului III din Regulamentul BNR nr. 20/25/14.12.2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răsкупărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă.

Limitele de credit pentru expunerile la riscul de credit al contrapartidei sunt stabilite plecând de la volumele și maturitățile tranzacțiilor așteptate. În funcție de factorul de risc care influențează valoarea instrumentelor derivate, limitele de credit pentru expunerile la riscul de credit al contrapartidei sunt calculate ca sumă între expunerea potențială viitoare și valoarea de înlocuire pentru tranzacția respectivă.

La 31 decembrie 2011 Raiffeisen Bank SA nu avea expuneri care, în cazul obținerii unui rating inferior, să genereze obligația de a furniza garanții reale suplimentare.

Valoarea justă pozitivă brută a contractelor cu instrumente financiare derivate la data de 31 decembrie 2011 era de 32.429 mii lei. Raiffeisen Bank SA nu a calculat la 31 decembrie 2011 profituri din compensare și nu a utilizat garanții reale pentru diminuarea expunerii la riscul de credit al contrapartidei astfel încât expunerea de credit netă din instrumente financiare derivate este egală cu valoarea justă pozitivă brută a contractelor cu instrumente financiare derivate în portofoliul băncii la 31 decembrie 2011.

Valoarea expusă la risc obținută prin utilizarea metodelor prevăzute în Capitolul III din Regulamentul BNR - CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răsкупărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, este 116.827 mii lei.

La 31 decembrie 2011 Raiffeisen Bank SA nu avea incheiate tranzactii cu instrumente financiare derivate de credit.

Cerinta de capital pentru instrumente financiare derivate

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2011
Instituții si instituții financiare	2,074
Societăți	1,280
Total	3,354

6. RISCUL OPERATIONAL

In cadrul Raiffeisen Bank SA activitatea de administrare a riscului operational se desfasoara pe urmatoarele directii de actiune:

- Reglementarea ariei de activitate
- Identificare, masurare, monitorizare si mitigare a riscului operational
- Calculul cerintei de capital pentru acoperirea riscului operational
- Relatia cu Subsidiarele

Activitatea de management al riscului operational a fost formalizata in cadrul Raiffeisen Bank SA incepand cu anul 2003, iar reglementarea activitatii s-a realizat incepand cu anul 2004 prin elaborarea politicii si procedurilor de risc operational, documente ce au facut subiectul revizuirii periodice.

Politica si procedura de aplicarea a politicii de risc operational reprezinta fundamentul managementului riscului operational in cadrul Raiffeisen Bank SA, alaturi de procedurile specifice de risc si desfasurare a activitatii curente, emise de alte directii/departamente. Impreuna, aceste documente asigura un management al riscului operational solid si comprehensiv.

In cadrul bancii toti angajatii trebuie sa inteleaga care este rolul lor in procesul de management al riscului. Astfel, o cultura si un mediu de constientizare a riscului sunt in mod constant construite pentru a sustine identificarea si escaladarea aspectelor de risc operational.

In Raiffeisen Bank SA entitatea responsabila cu activitatile legate de managementul riscului operational este departamentul Risc Operational care functioneaza in cadrul Directiei Grup Risc Control si Managementul Portofoliului, independent de zona de business in supravegherea, monitorizarea si raportarea evenimentelor de tip risc operational.

Misiunea departamentului Risc Operational o reprezinta identificarea, masurarea, monitorizarea, controlul si diminuarea riscurilor operationale pentru a evita pierderile directe sau indirecte care pot aparea ca urmare a unor erori procedurale, umane sau de sistem ori datorita unor evenimente externe.

Departamentul este parte a functiei de control a riscurilor pentru riscului operational la nivelul tuturor liniilor de activitate ale bancii .

Aceasta structura coordoneaza administrarea riscului operational si reprezinta unitatea de control a riscului operational la nivelul bancii si pentru entitatile din grup care actioneaza pe piata locala: Raiffeisen Leasing, Raiffeisen Asset Management, Raiffeisen Capital and Investment, Raiffeisen Leasing Moldova .

In vederea asigurarii unui management al riscului operational adecvat, activitatea departamentului de risc operational este structurata pe urmatoarele nivele: identificarea riscului, masurarea riscului, monitorizarea riscului si controlul/diminuarea riscului.

Identificarea riscului operational are drept scop localizarea riscurilor potentiale pe produse si/sau activitati bancare specifice, pentru a estima impactul potential pe care l-ar avea producerea unui eveniment de risc asupra unei faze din derularea procesului si ca urmare asupra produsului in sine.

Masurarea riscului este o etapa deosebit de importanta in managementul riscului operational. Principiul care se aplica in acest caz este „Nu putem controla ceea ce nu putem masura”.

In aceasta etapa se verifica existenta masurilor de control intern si eficienta functionarii acestora pentru a identifica evenimentele posibile, inainte ca acestea sa devina riscuri majore si sa se materializeze in pierderi operationale.

Activitatea de monitorizare a riscurilor operationale are scopul de a urmari corectitudinea derularii activitatilor in concordanta cu reglementarile in vigoare specifice fiecarui produs si proceselor aferente.

Diminuarea/controlul riscului reprezinta totalitatea masurilor intreprinse avand ca scop scaderea riscului operational la un nivel acceptat. Aceasta etapa completeaza procesul de management al riscului operational si consta in implementarea planului de actiune decis in urma sesiunilor de evaluare a riscului, a masurilor luate in cazul indicatorilor de risc care au depasit nivelul acceptabil de risc dar si a celor decise in urma inregistrarii unor evenimente de risc operational semnificative.

Instrumentele utilizate in activitate administrare a riscului operational la nivelul bancii sunt:

- Evaluarea riscului operational la nivelul bancii prin intermediul matricei de risc
- Raportarea si colectarea incidentelor de risc operational
- Analiza prin scenarii
- Indicatori de risc operational
- Programe de constientizare a riscului operational
- Revizuirea procedurilor interne si a produselor

In perspectiva sistemelor de raportare la nivelul departamentului Risc Operational sunt elaborate si prezentate diverse raportari. Informarea managementului superior se face cel putin trimestrial in vederea fundamentarii deciziilor de reducere a expunerii la evenimente operationale si a modificarilor in strategia privind administrarea riscurilor semnificative.

În cadrul Raiffeisen Bank mărimea capitalului adecvat profilului de risc operational se calculează, atât pentru scopuri interne cât și pentru scopuri prudentiale, după Metoda Abordării Standard - metoda descrisă inițial în documentele Basel II și utilizată pentru calcularea cerinței de capital la nivel de grup.

La nivel consolidat, mărimea capitalului adecvat profilului de risc operational se calculează pentru scopuri prudentiale, după Metoda de Baza.

Pentru diminuarea expunerii la riscul operational la nivelul anului 2011 banca are încheiate polițe de asigurare profesională: Crime Insurance, Professional Indemnity și Directors and Officers Liability Insurance.

În aceste polițe de asigurare sunt incluse și entitățile cuprinse în aria de consolidare.

7. RISCUL DE PIATA

Obiectivul bancii în ceea ce privește administrarea riscului de piață este de a controla expunerea bancii la acest tip de risc, prin stabilirea unor limite. Aceste limite privind riscul de piață sunt detaliate în „Politica privind riscul de piață”, care prezintă principalele tipuri de riscuri de piață la care banca este expusă (riscul de curs valutar și riscul de rată a dobânzii), portofoliile bancii cărora li se aplică (portofoliul de tranzacționare și activitățile din afara portofoliului de tranzacționare) și valoarea limitelor. Banca are următoarele tipuri de limite de risc de piață

- pentru riscul de rată a dobânzii: limite de sensibilitate (basis points value) pe total și pe diferite benzi de refixare a dobânzii, limite pentru Valoare la Risc și limite de stopare a pierderii;
- pentru riscul valutar: limite privind poziția deschisă pe valute și pe total, limite pentru Valoare la Risc și limite de stopare a pierderii;

- pentru alte tipuri de risc de piata (ex. riscul de pret): limite privind expunerea notionala, limite pentru Valoare la Risc si limite de stopare a pierderii.

Funcția de control a riscului de piata este asigurata de un departament dedicat din cadrul Directiei Grup Risc Control si Managementul Portfoliului, in conformitate cu Regulamentul de Organizare si Functionare al bancii. Sfera de cuprindere a procesului de administrare al riscului de piata se refera la toate riscurile de piata pe care banca le are, la nivel individual si consolidat. Monitorizarea riscurilor de piata la care banca este expusa se realizeaza cu frecventa zilnica si saptamanala iar raportarea expunerilor la acest risc se face catre conducerea bancii (zilnic) si catre Comitetul de Active si Pasive (lunar).

Principalele surse ale riscului de rata a dobanzii din activitatile din afara portofoliului de tranzactionare (banking book) sunt reprezentate de corelatiile imperfecte dintre data maturitatii (pentru activele si datoriile purtatoare de rate fixe de dobanda) sau data refixarii dobanzii (pentru activele si datoriile purtatoare de rate de dobanda variabile), evolutia adversa a curbei dobanzilor (evolutia neaparalela a ratelor de dobanda a activelor si pasivelor purtatoare de dobanda) si corelatia imperfecta in ajustarea ratelor de incasat si de platit pentru diferite instrumente financiare cu caracteristici de refixare a dobanzii asemanatoare dar nu identice.

In general, Banca este mai sensibila la datoriile purtatoare de dobanda intrucat activele purtatoare de dobanda au o durata mai mare si isi modifica dobanda mai rar decat datoriile purtatoare de dobanda. Acest lucru inseamna ca, in conditii de crestere a ratelor de dobanda, marja castigata se va reduce pe masura ce datoriile isi modifica ratele de dobanda mai rapid. Cu toate acestea, efectul real depinde de o multitudine de factori, printre care masura in care rambursarile se fac inainte sau dupa termenele stabilite prin contract, variatiile senzitivitatii ratei de dobanda intre perioadele de modificare a acesteia si intre valute.

Pentru a masura riscul de rata a dobanzii din banking book, banca calculeaza un gap pentru rata dobanzii, in care fluxurile de numerar

afereente activelor si datoriilor sensibile la ratele dobanzii sunt grupate in functie de maturitatea contractuala sau de momentul contractual de refixare a dobanzii. Elementele fara maturitate contractuala si fara reguli contractuale de refixare a dobanzii, cum sunt conturile curente si conturile de economii, sunt modelate si repartizate pe benzi de scadenta.

Mai jos este prezentata variata valorii economice a bilantului la data de 31 decembrie 2011 ca urmare a unor socuri de 100bp pentru intreaga curba a randamentelor si ca urmare a unor socuri de 50bp pentru randamentele peste 1 an, defalcata pe valute:

mii RON	100 bp		50 bp	
	Cresteri	Descresteri	Peste 1 an	Peste 1 an
			Cresteri	Descresteri
RON	(41,288)	43,554	(18,507)	19,057
EUR	(17,385)	18,153	(12,193)	12,414
CHF	407	(414)	17	(18)
USD	(13,037)	13,313	(3,404)	3,448
Total 31 dec 2011	(71,304)	74,606	(34,087)	34,902

Riscul de rata a dobanzii pentru activitatile din afara portofoliului de tranzactionare este evaluat cu frecventa saptamanala. Raportarea privind expunerea la riscul de rata a dobanzii se realizeaza cu frecventa saptamanala catre conducerea bancii si cu frecventa lunara in ALCO.

8. RISCUL DE LICHIDITATE

Obiectivul central al strategiei Raiffeisen Bank in domeniul administrarii riscului de lichiditate consta in definirea unui cadru robust, adaptat si actualizat la conditiile mediului de afaceri, care sa sustina strategia de afaceri a bancii. Cadrul de administrare cuprinde politici, procese si sisteme de identificare, masurare, monitorizare si control a riscului de lichiditate si este definit cu scopul de a asigura un echilibru intre intrarile si iesirile de numerar asociate elementelor bilantiere si extrabilantiere si o rezerva de lichiditate suficienta care sa ii permita bancii sa faca fata unor situatii de stres pe un interval de timp acceptabil, fara a-si modifica semnificativ strategia sau modelul de afaceri.

In vederea administrarii corespunzatoare a riscului de lichiditate, la nivelul bancii sunt utilizate o serie de rapoarte care surprind intrarile si iesirile de numerar aferente elementelor bilantiere si extrabilantiere, pe mai multe orizonturi de timp, in conditii normale si in conditii de stres. De asemenea, instrumentele surprind riscul de lichiditate al bancii pe termen mediu si lung din perspectiva structurii bilantului dar si eficienta cu care sunt administrate activele lichide pe termen scurt.

Rapoartele utilizate de catre Raiffeisen Bank pentru administrarea riscului de lichiditate sunt urmatoarele: gap-ul de lichiditate (la nivelul Raiffeisen Bank si la nivel consolidat pentru Raiffeisen Bank si Raiffeisen Leasing); raportul de lichiditate statutar; testarea pozitiei de lichiditate in conditii de criza (stress test); indicatori de structura de lichiditate (scorecard de lichiditate, surplusul de lichiditate); masurarea in timp real a pozitiei de lichiditate.

Pentru controlul eficient al riscului de lichiditate, la nivelul indicatorilor calculati in principalele rapoarte de lichiditate sunt stabilite o serie de limite iar valorile indicatorilor si incadrarea acestora in limitele sunt raportate periodic catre ALCO.

Funcția de control a riscului de lichiditate este asigurata de un departament dedicat din cadrul Directiei Grup Risc Control si Managementul Portfoliului, in conformitate cu Regulamentul de Organizare si Functionare al bancii. Sfera de cuprindere a procesului de administrare al riscului de lichiditate se refera la riscul de lichiditate pe termen scurt, pe termen lung si la riscul de finantare, la nivel individual si consolidat. Monitorizarea instrumentelor pentru administrarea riscului de lichiditate la care banca este expusa se realizeaza cu frecventa zilnica sau lunara, iar raportarea expunerilor la acest risc se face catre Comitetul de Active si Pasive cu frecventa lunara.

9. PROCESUL INTERN DE EVALUARE A ADECVARII CAPITALULUI LA RISCURI (ICAAP)

Banca a introdus in anul 2010 un Proces Intern de Evaluare a Adecvarii Capitalului la Riscuri (ICAAP) in conformitate cu Pilonul 2 din Acordul Basel 2 si cu Regulamentul BNR nr. 18/2009 cu modificarile ulterioare.

In cadrul acestui proces, banca evalueaza periodic adecvarea interna a capitalului prin compararea capitalului intern cu capitalul economic. Cadrul general de ICAAP este actualizat cu frecventa anuala iar monitorizarea adecvarii capitalului intern se realizeaza cu frecventa trimestriala, prin raportarea catre managementul bancii.

Mai jos sunt enumerate principalele componente ale ICAAP:

- evaluarea anuala a riscurilor, care are ca scop identificarea si evaluarea tuturor riscurilor la care banca poate fi expusa, precum si stabilirea riscurilor semnificative pentru activitatea sa;
- calculul capitalului intern (bazat pe fondurile proprii reglementate) si a capitalului de risc (acea parte din capitalul intern pe care banca este dispusa sa o aloce pentru acoperirea capitalului economic, in conformitate cu apetitul de risc al bancii);
- calculul capitalului economic pentru riscurile semnificative si cuantificabile (pentru 2011 acestea au fost: riscul de credit, riscul de piata si riscul operational) folosind metode interne (Value at Risk pentru riscul de credit si riscul de piata, metodologie similara cu Basel 2 pentru riscul operational);
- stabilirea unei limite pentru capitalul economic la nivelul capitalului de risc si monitorizarea trimestriala a acestei relatii (adecvarea interna a capitalului este asigurata atat timp cat capitalul economic este mai mic sau cel mult egal cu capitalul de risc);
- bugetarea capitalului economic si a capitalului de risc pentru anul in curs, cu scopul de a asigura adecvarea capitalului pentru activitatea viitoare.